31996R0745

1996 4 25 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 102/15

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 745/96

1996 m. balandžio 24 d.

nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1469/95 dėl priemonių, kurių turi būti imtasi, atsižvelgiant į tam tikrus EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansuojamų operacijų gavėjus, taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. birželio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1469/95 dėl priemonių, kurių turi būti imtasi, atsižvelgiant į tam tikrus EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansuojamų operacijų gavėjus ([1]), ypač į jo 5 straipsnį,

kadangi Reglamentu (EB) Nr. 1469/95 Bendrijoje įvedama tvarka, leidžianti visoms kompetentingoms valstybių narių institucijoms ir Komisijai kuo greičiau nustatyti operatorius, kurie, įvertinus tai, kaip jie vykdė ankstesnius savo įsipareigojimus, kelia nepasitikėjimą, ypač kiek tai susiję su konkurso procedūromis, eksporto grąžinamųjų išmokų skyrimu arba intervencinių produktų pardavimu sumažintomis kainomis; kadangi ši tvarka taikoma tik tiems operatoriams, kurie tyčia ar dėl didelio aplaidumo padarė pažeidimą, kenkiantį Bendrijos fondams, arba yra rimtas pagrindas įtarti juos tai padarius; kadangi priklausomai nuo pažeidimo rimtumo ir nuo to, ar jis buvo nustatytas, ar tik įtariamas, taikomos įvairios priemonės – nuo griežtesnės minėtų operatorių kontrolės iki uždraudimo dalyvauti operacijose, kurias atliekant buvo nustatyti jų nesąžiningi veiksmai;

kadangi priimant kai kurias taisykles, kurias privalu priimti tam, kad būtų įgyvendinta minėta tvarka, ypač tas, kurios susijusios su pažeidimų apibrėžimu pagal Reglamento (EB) Nr. 1469/95 1 straipsnio 3 dalį, su operatorių nustatymu, kaip apibrėžta to reglamento 5 straipsnyje, ir su ieškinio senaties terminu, nuo šiol galima remtis su tuo susijusiomis horizontaliomis 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 nuostatomis dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ([2]); kadangi, atliekant tolesnius įtariamų pažeidimų, kuriems reikia pritaikyti minėtą tvarką, patikslinimus, būtina apibūdinti „preliminarią administracinę arba teisminę ataskaitą“, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1469/95 1 straipsnio 2 dalies b punkte; kadangi vis dėlto valstybės narės turėtų taikyti atitinkamas nacionalines taisykles, kad galėtų nustatyti, ar pažeidimas buvo padarytas, ar jį tik norėta padaryti, ar jis padarytas tyčia, ar dėl didelio aplaidumo;

kadangi tam, kad ši tvarka būtų veiksminga ir nebūtų pažeistas valstybių narių įsipareigojimas užkirsti kelią visiems pažeidimams ir patraukti už juos baudžiamojon atsakomybėn, ji turėtų būti taikoma tam tikro masto pažeidimams; kadangi, siekiant kiek galima vienodžiau pritaikyti reikiamas priemones įtariamų arba nustatytų pažeidimų atveju, turėtų būti nustatyta tokių priemonių taikymo sritis ir jų trukmės kriterijai;

kadangi turi būti priimtos taisyklės, reglamentuojančios pranešimų, perduotų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1469/95, turinį ir jų tolesnį įgyvendinimą, įskaitant nuostatas dėl skubaus pašalinimo iš egzistuojančios uždaros konfidencialaus nustatymo ir informavimo sistemos tų operatorių, kurie daugiau nėra rimtai įtariami padarę pažeidimą arba kuriems baigėsi priemonės ar priemonių, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalyje, taikymo laikas;

kadangi galiausiai pagal Reglamento (EB) Nr. 1469/95 5 straipsnio trečią įtrauką būtina nustatyti sąlygas, pagal kurias operatoriai gali išvengti mokėjimo sustabdymo, pateikdami užstatą tais atvejais, kai netaikoma nė viena išankstinio mokėjimo nuostatų, minimų 1985 m. liepos 22 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2220/85, nustatančio bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams ([3]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3403/93 ([4]), 18 straipsnyje;

kadangi informacija, kuria keičiamasi Reglamentu (EB) Nr. 1469/95 nustatyta tvarka, susijusi daugiausiai su fiziniais asmenimis; kadangi dėl to šią tvarką reglamentuoja pagrindinės teisių ir laisvių apsaugos taisyklės, pateikiamos 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([5]) bei *mutatis mutandis* nuostatose, susijusiose su savitarpio parama muitinėse ir žemės ūkyje;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) komiteto nuomonę,

([1]) OL L 145, 1995 6 29, p. 1.
([2]) OL L 312, 1995 12 23, p. 1.
([3]) OL L 205, 1985 8 3, p. 5.
([4]) OL L 310, 1993 12 14, p. 4.
([5]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I skyrius: Sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

1. Reglamente (EB) Nr. 1469/95 „pažeidimas“, remiantis jo 1 straipsnio 2 dalies a punktu, yra bet koks Bendrijos teisės aktų nuostatos pažeidimas to reglamento 1 straipsnio 1 dalyje apibūdintose srityse, kylantis dėl ekonominio operatoriaus veikos arba neveikimo, kuris yra žalingas arba gali būti žalingas EŽŪOGF Garantijų skyriui.

2. „Preliminari administracinė arba teisminė ataskaita“, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1469/95 1 straipsnio 2 dalies b punkte, yra pirmasis rašytinis įvertinimas, net jei jis tik vidinis, kurį atlieka kompetentinga administracinė arba teisminė institucija, remdamasi konkrečiais faktais, įrodančiais, kad pažeidimas buvo padarytas tyčia ar dėl didelio aplaidumo, ir nepažeisdama šios išvados pakeitimo arba panaikinimo galimybės administracinei ar teisminei procedūrai pasikeitus.

3. Šiame reglamente:

a) „A operatoriai“ reiškia operatorius, minimus Reglamento (EB) Nr. 1469/95 1 straipsnio 2 dalies a punkte;

b) „B operatoriai“ reiškia operatorius, minimus to reglamento 1 straipsnio 2 dalies b punkte.

Taikant Reglamentu (EB) Nr. 1469/95 nustatytas taisykles, visais atvejais nurodoma, ar kalbama apie A, ar apie B operatorių.

4. Reglamento (EB) Nr. 1469/95 1 straipsnio 2 dalyje, 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnio 1 dalyje, taip pat šio reglamento nuostatose ir A, ir B operatoriai yra asmenys, kurie, kaip apibrėžta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 7 straipsnyje, dalyvavo darant pažeidimą arba kurie privalo imtis atsakomybės už pažeidimą ar užtikrinti, kad jis neįvyktų.

5. Siekdamos nustatyti, ar pažeidimas buvo padarytas, ar tik buvo ketinama jį padaryti, ar jis padarytas tyčia, ar dėl didelio aplaidumo, valstybės narės taiko atitinkamus nacionalinius teisės aktus.

II skyrius: Taikymo sritis

2 straipsnis

1. Nepažeidžiant Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70 [1] 8 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms nustatyto įpareigojimo užkirsti kelią bet kokiems pažeidimams ir su jais kovoti, Reglamentas (EB) Nr. 1469/95 taikomas tiktai tam pažeidimui, kurio atskirai arba kartu su kitais to paties operatoriaus padarytais pažeidimais padaryta žala viršija 100 000 ekiu, ir tada, kai operatorius padarė tuos pažeidimus per vienerius metus.

2. Vienerių metų laikotarpis, minimas 1 dalyje, pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kai buvo padarytas pirmasis pažeidimas.

3 straipsnis

1. Kai A arba B operatoriui nustatoma Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta priemonė, ji, išskyrus išimtinius ir tinkamai pateisintus atvejus, taikoma veiksmams, kuriuos šis operatorius padaro kurioje nors iš sričių, apibūdintų to reglamento 1 straipsnio 1 dalyje.

2. Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta priemonė taikoma tik tai sričiai, kaip apibrėžta to reglamento 1 straipsnio 1 dalyje, ir tam produktų sektoriui, kuriame buvo padarytas pažeidimas arba buvo ketinta jį padaryti.

3. Nustatydamos Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalies b punkte minimą priemonę, valstybių narių kompetentingos institucijos įvertina kiekvieną atskirą atvejį ir nustato konkrečią sritį ar sritis ir produktų sektorius, atsižvelgdamos į realų tolesnių galimų pažeidimų pavojų, ypač į:

— atliekamo tyrimo stadiją priklausomai nuo to, ar kalbama apie A ar apie B operatorių,

— operatoriaus atliekamų operacijų apimtį EŽŪOGF kontekste,

— Bendrijos lėšų kiekį, susijusį su įtariamu arba nustatytu pažeidimu,

— pažeidimo rimtumą priklausomai nuo to, ar jis jau padarytas, ar buvo ketinama jį padaryti tyčia ar dėl didelio aplaidumo.

4. Priemonės arba priemonių, kurių būtina imtis, taikymo laikotarpis nustatomas remiantis šio straipsnio 3 dalyje išdėstytais kriterijais.

Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte minimos priemonės trumpiausias taikymo laikotarpis – šeši mėnesiai, išskyrus tinkamai pateisintus išimtinius atvejus, ilgiausias – penkeri metai.

[1] OL L 94, 1970 4 28, p. 13.

4 straipsnis

Jeigu Komisija pati sudaro sutartis, ji gali neatsižvelgti į jokį pareiškėją, apie kurį jai valstybė narė pranešė kaip apie A operatorių.

Operatoriaus nušalinimui, taip nustatytam Komisijos, taikomos tos pačios taisyklės, kurios taikomos Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte minimai priemonei, nustatytai valstybės narės. Komisija suteikia operatoriui teisę pasiteisinti nurodant viską, kas, jo manymu, yra svarbu, ilgiausiai per dviejų mėnesių laikotarpį.

III skyrius: Abipusių pranešimų turinys ir jų tolesnis įgyvendinimas

5 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną kompetentingą instituciją, kuri siunčia ir gauna pranešimus, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje. Minėtoji institucija perduoda savo pranešimus Komisijai, o ši savo ruožtu kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

2. Pranešimai, kuriais apsikeičiama, kaip nurodyta 1 dalyje, yra konfidencialūs, ir juose pateikiami šie dalykai:

— nurodomi fiziniai arba juridiniai asmenys, kaip apibrėžta šio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje, dėl kurių buvo imtasi vienos ar daugiau priemonių pagal Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalį, pažymint, ar tai yra A ar B operatoriai,

— trumpai apibūdinami konkretūs faktai, sąlygoję priemonės (-ių) taikymą, tiksliai apibrėžiant dabartinę tyrimo stadiją, jeigu jis dar nebaigtas,

— nurodoma priemonė (-ės), kurios (-ių) ėmėsi konkreti valstybė narė,

— pateikiamos nuorodos į bet kuriuos pranešimus, kurie jau galėjo būti padaryti laikantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1468/81 [1], Tarybos reglamento (EEB) Nr. 595/91 [2] arba Reglamento (EB) Nr. 1469/95.

Komisija susitaria su valstybėmis narėmis dėl šių pranešimų standartinės formos, kurią naudos kompetentingos institucijos.

3. Kiekvienas pranešimas parengiamas kaip galima skubiau. Pranešimą papildo jį parengusi kompetentinga institucija, kai norėdama pritaikyti 6 straipsnį Komisija arba kitos valstybės narės kompetentinga institucija per Komisiją pareikalauja papildomos informacijos arba kai būtina pranešti naujus reikšmingus faktus ar pasikeitimus.

6 straipsnis

Valstybė narė ir Komisija, gavusios pranešimą, kaip nurodyta 5 straipsnio 2 dalyje, kaip galima greičiau nustato priemones, taikytinas konkrečiam operatoriui arba operatoriams dėl jų atliekamų veiksmų, už kuriuos jie atsako, atsižvelgdamos į 3 straipsnyje išdėstytus kriterijus.

Valstybės narės, remdamosi 5 straipsniu, praneša Komisijai apie veiksmus, kurių jos ėmėsi. Komisija informuoja valstybę narę, kuri rengė pirminį pranešimą.

7 straipsnis

1. B operatoriai pašalinami iš nustatymo ir informavimo sistemos ir jiems taikytos priemonės nutraukiamos, kai tik paaiškėja, kad pirmasis įvertinimas, minimas 1 straipsnio 2 dalyje, yra nepagrįstas.

2. Kai valstybė narė informuoja Komisiją, kad atlikus tolesnį tyrimą paaiškėjo, jog negalima teigti, kad fizinis arba juridinis asmuo, kurio vardas ir pavardė arba pavadinimas buvo jai anksčiau pranešti pagal 5 straipsnio 1 dalį, yra susijęs su pažeidimu, Komisija nedelsdama praneša apie tai kitoms valstybėms narėms, kurios savo ruožtu tuoj pat informuoja visus, kam buvo pranešusios šio asmens duomenis pagal Reglamentą (EB) Nr. 1469/95.

Tas asmuo daugiau nebelaikomas asmeniu, padariusiu pažeidimą, remiantis pirmuoju pranešimu.

3. Bet kuris operatorius pašalinamas iš nustatymo ir informavimo sistemos pasibaigus konkrečios Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės taikymo laikotarpiui.

IV skyrius: Baigiamosios nuostatos

8 straipsnis

1. Nušalinimo priemonė, minima Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalies c punkte, gali būti netaikoma tiems pažeidimams, kurie buvo padaryti iki įsigaliojant tam reglamentui.

2. Priemonė, minima šio straipsnio 1 dalyje, gali būti taikoma tiktai ketverius metus nuo konkretaus pažeidimo padarymo dienos. Kitos ieškinio senaties termino nuostatos, nurodytos Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 3 straipsnio 1 dalyje, irgi taikomos.

[1] OL L 144, 1981 6 2, p. 1.
[2] OL L 67, 1991 3 14, p. 11.

9 straipsnis

1. Jei taikoma priemonė, minima Reglamento (EB) Nr. 1469/95 3 straipsnio 1 dalies b punkte, ir nesilaikoma nė vienos išankstinio mokėjimo nuostatos, minimos Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 18 straipsnyje, valstybėms narėms suteikiama teisė išmokėti sustabdytą mokėjimą iškart, kai tik pateikiamas analogiško dydžio užstatas, padidintas dar 15 %.

2. Užstatas skelbiamas netektu ir pervedamas į EŽŪOGF Garantijų skyrių, jei, remiantis galutiniu administraciniu arba teisminiu sprendimu pagal Reglamento (EB) Nr. 1469/95 1 straipsnio 2 dalies a punktą, nustatomas konkrečios operacijos pažeidimas.

Be to, užstatas lieka netektu ir tokiu atveju, jei išsiaiškinama, kad sustabdytas mokėjimas neturi būti išmokamas dėl kitų priežasčių, nesusijusių su pažeidimo buvimu.

Jei nėra nė vienos iš šių priežasčių netekti užstato, užstatas už konkrečią operaciją grąžinamas nedelsiant.

3. Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 nuostatos taikomos šio straipsnio 1 dalyje minimam užstatui, kuris, kaip apibrėžta to reglamento IV antraštinėje dalyje, laikomas išankstinio mokėjimo užstatu.

10 straipsnis

1. Taikydamos Reglamentą (EB) Nr. 1469/95, valstybės narės imasi visų reikiamų papildomų veiksmų, kad:

a) užtikrintų gerą konkrečių institucijų tarpusavio ryšių koordinavimą ir ypač operatyviai pateiktų informaciją valdžios institucijoms, atsakingoms už priimtų apsaugos priemonių taikymą;

b) nustatytų tiesioginį ir veiksmingą jų specialiai tam tikslui pagal šio reglamento 5 straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos ir Komisijos bendradarbiavimą.

2. Iki 1996 m. spalio 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie veiksmus, kurių jos ėmėsi pagal šio straipsnio 1 dalį.

11 straipsnis

1. Visų techninių ir organizacinių priemonių, reikalingų nustatymo ir informavimo sistemos saugumui užtikrinti, imasi valstybės narės ir Komisija, taikydamos jas atitinkamai tai sistemos daliai, už kurią jos yra atsakingos. Visų pirma šių priemonių tikslas yra užkirsti kelią bet kuriam leidimo neturinčiam asmeniui pasinaudoti duomenimis, duomenų priemonėmis arba įranga, naudojama duomenims apdoroti.

2. Valstybės narės ir Komisija nustatymo ir informavimo sistemą laiko asmens duomenų apdorojimo sistema ir garantuoja, kad asmens duomenų apsaugos nuostatos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1469/95 4 straipsnio 2 dalies penktojoje pastraipoje ir Direktyvoje 95/46/EB, būtų tinkamai taikomos.

3. Atsakydamos už tam tikrą sistemos dalį pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus arba atitinkamas Bendrijos nuostatas, kiekviena valstybė narė ir Komisija imasi atsakomybės už bet kokią žalą, padarytą asmeniui dėl neteisėto sistemoje esančios asmeninės informacijos panaudojimo, ypač jei žala padaryta valstybei narei ar Komisijai pateikus netikslius duomenis arba įvedus į sistemą neteisingus duomenis prieštaraujant šiam reglamentui.

4. Apie nustatymo ir informavimo sistemos įvedimą Komisija paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

12 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1996 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1996 m. balandžio 24 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys